

Прошу слова...

Щоб розповісти про добру та щедру душею людину - вчителя іноземної мови Коростського ЗНЗ, постійного читача й активного дописувача "СН" Михайла Кику. У нього - золотий ювілей.

Ще з юнацьких років Михайло від батьків перейняв працьовитість, наполегливість, силу волі, людяність і доброту. А багата рідна природа, вищий навчальний заклад дали в мандрівку життя найдорожчий скарб - святу любов до людей різного віку й уподобань.

З цим добрим другом познайомився в далекому 1976 році на футбольному матчі першості району: він грав воротарем за команду чудельського "Случа", а я - нападником стрільського "Колоса". Саме в цих селах розпочалася наша педагогічна праця. Але Михайлові не судилося довго працювати тут: переїхав у село Корост, в якому і нині живе, працює, і яке стало для нього рідним, бо пустив своє коріння... У 80-х роках мені неодноразово щастило разом з Михайлом брати участь у районних конкурсах читців-декламаторів гумору та сатири. Нині обоє діючі арбітри - обслуговуємо футбольні матчі на першість району. Але де б не були разом, скажімо, на футбольних полях, на сцені чи просто за "круглим столом", усюди відчуваю надійне плече свого друга. Учитель-професіонал, чуйний наставник, добрий порадник і друг залишає про себе добру та приємну згадку і у випускників рідного села.

І хоч були в нього, безумовно, хвилини хвилювань від життєвих негараздів, у його поведінці, характері завжди переважають шляхетність, врівноваженість і терпіння. Адже в щирому серці ювіляра живуть доброта, віра в людину, бо посіяні батьком-матір'ю зерна людяності в серці сина дали щедрий урожай. Шановний друже, особисто від себе зичу тобі козацького здоров'я на многії літа, нових творчих звершень на педагогічній ниві, у громадській роботі. З роси й води, мій славний ювіляре!

З глибокою повагою твій друг Василь Зіневич